

Història dels objectes que viuen a casa nostra

Toni Vall

Un cendrer, un càntir, un mussol de ceràmica, un animal de vidre, un ull de porcellana penjat a la paret, un plat decorat, un joc de taula de fusta, el quadre d'un ocell, un mapa antic, un pot ple de pinzells sense estrenar, uns morters de ferro colat, un gerro amb flors artificials, un coixí amb funda de ganxet, un ventall, un quinqué que no s'ha encès mai... Són objectes que des de sempre han estat a casa nostra. Tota la vida davant dels nostres ulls i és possible que no ens haguem preguntat mai què hi fan allà, d'on han sortit, des de quan ocupen aquell lloc en la nostra geografia física, mental i emocional. Són objectes que poden ser impersonals, repetitius, que algú en algun moment ha decidit que exerceixin el sempre exigent paper de ser decoratius.

Què hi fas allà, barret de palla? Qui et va deixar per primer cop al prestatge de dalt de tot de l'entrada i per què no t'has mogut mai d'aquest indret on un dia vas anar a parar? Vau ser regals, m'expliquen, souvenirs de diversos viatges. Del primer viatge dels pares, per exemple. Del de nocces, i tant que sí. Un detalllet d'aniversari, també. De molts aniversaris, de sants, de Nadals. De la llista de nocces. Objectes, potser vau venir un dia de casa els avis i allà us vau quedar. O de la casa del poble, qui sap. Aquella ceràmica és un regal de la tieta artista, que dominava el torn i el forn com ningú.

Tots tenim a casa aquesta mena d'objectes. Hi ha cases més viscudes, més plenes, més atapeïdes. I d'altres de més amples, potser més fredes. A totes n'hi podem trobar algun o uns quants. Objectes dels quals no sabem res ni ens preguntem res. Fins que un dia l'interès ens ve de sobte i ho preguntem. I algú ens explica la seva història. Una història potser sense èpica, sense glamour, senzilla, sobretot emotiva perquè t'explica a tu mateix, explica d'on vens i qui sou les persones que viviu a la casa que acull aquests objectes. Petites històries de la nostra vida. ●

